

121028801

కొరణంబున కల్ల ఘనమోహ బంధంబు
మోహమందు పెరుగు మార్గ బుద్ధి
మార్గ బుద్ధి యందు మరియను కల్లంబు
కల్లఫలము వలన కలుగు జన్మ.

జన్మ, కర్మ, ఫలం, బ్రహ్మ, యోనాలగు స్థంభముల మేడయే మానవుని
మీర్చుచున్నది. ఈ నాలుగు స్థంభములు అన్యోన్యోత్పన్నములు. అవినాశిత సంబంధము
అయిన వాటిపై ఇకటి ఆధారపడి వుంటున్నాయి. జన్మజేసి నిమిత్తమై, కల్మషచరణ
మార్గమై, ఎత్తి కర్మగా మనము ఆచరించాలి. ఫలమయమైన కర్మగా మనము ఆచరిం
చుకొని ఫలమయమైన కర్మ యొక్క మనము బ్రహ్మను దర్శించాలి. కానీ యోనాడు మానవ
జన్మయొక్క అక్షయమును మరచివున్నది. కర్మ కడుపునిమిత్తమై, ఫలము జగత్తు
యొక్క బ్రహ్మ అనే భావము గూర్చును. విచిన్య గృహము నిర్మించవలెనన్నను నాలుగు
స్థంభములను నిర్మించవలెను. కనుక యో జీవిత భవనమలనకు జన్మ, కర్మ, ఫలం, బ్రహ్మ
వాటిని మనము ఆధారమైన గోడల వంటివి.

ఐతే యో జన్మకు కొరణమేమిటి? జన్మకు కర్మనే కొరణము. కర్మ
యేమిటి? జీవన శక్తి. ఈ జీవిత శక్తి యొక్క వృషాధియే ఒక శరీరము. ఏమో
యో జీవిత విషాద మైన వేదాను కర్మ. కాయమనగా కర్మలయొక్క విభజన. ఈ నా
యో జీవితము చో ప్రతికూలము కర్మ అని మనము వుచ్చరిస్తున్నాము. ఈ కర్మలు
యొక్క యుద్ధం ఫలమి మిత్తమై ఆచరిస్తున్నాడు. ఈ ఫలము అనుభవించే నిమి
త్తము కొరణమును ధరిస్తున్నాడు. కనుకనే కర్మను బంధించి మనుష్యులతో. ఈ మను
ష్యుల మంతయు కర్మ చేత కట్టు బడినది. కర్మకు మనము యోగముగా వుండుట
విముఖము. సర్వము కర్మల మయమై వుంటున్నది. కనుక కల్మచరణ అత్యవసరము
అయినప్పుడు ఆచరించిన అట్టి స్థితిని మనము పొందులాము. ఎత్తి చర్మలో అట్టి అ
ట్టి అట్టి అట్టి అట్టి నడక. ఎత్తి నడకలో అట్టి భవనము. కనుకనే మన
కర్మల మంతయు వుంటుండాలి. జీవిత మంతయు, మంచి చెడ్డలంతయు కర్మల
యొక్క ఆధారపడి వుంటున్నది. నేను చేయు చున్నాను, నేను అనుభవిస్తున్నాను
నేను అనుభవిస్తున్నాను అనుకోబడు అహంకారము యొక్క అక్షయము. మానవుని యొ
క్క అక్షయము అని చెప్పటం కర్మలపైనే ఆధారపడి వుంటున్నది. తెలిసినప్పటికీ, తెలియ
నివలెనప్పటికీ కర్మలయొక్క ఫలమే మన చర్మలు.

121028802

మహాభారతయుద్ధ తదనంతరము కృష్ణుడు ధర్మజుని సమీపించి, 'ధర్మ
 కర్మములను సమాప్తి అయివది. విజయమును సాధించినారు కాని నీవు పట్టభిషిక్తుడు
 కావడం అని ఆశ్చర్యపడరాదు. కాని ధర్మజుడు దానికి అంగీకరించలేదు. 'కృష్ణా! యంతమంది
 యాదు మున్నగురుపుత్రులను చంపి నేనీ రాజ్యము నేలటానికా? ఎవరిని వెలాలి? వివ్రజలను
 వాడెవడు అనందించాలి? ఎవరిని మిత్తమై నేను రాజుకొవాలి? ఆసేకమంది బంధువు
 యాదు చంపితిని; చంపించితిని. కేవలము తుచ్ఛమైన యోస్థార్థ నిమిత్తమై నేను యోరా
 క్షమును పట్టము కట్టుకోటమా? నాకోరాజ్యము అక్కరలేదు! అని అసేకవిధములుగా కూడ
 మృత్యుని వృద్ధింపి పట్టభిషిక్తుడు కావటానికి అంగీకరించలేదు. ఇంక అధికముగా
 మృత్యును ప్రయోజనము వుండదని కృష్ణుడు గుర్తించాడు. కారణము లేకుండా కార్యము
 జరుగుదు భగవంతుడు నిమిత్తమాత్రుడైనప్పటికి ఒక్కొక్క దానిని ఒక్కొక్క రీతియైన
 అర్థముగా నైకాని యసేకమంది ద్వారా అసేక విషయములను ఒడిస్తూ వుంటాడు
 ప్రకారము. భగవంతుని వాక్యములు ఒక్కొక్కపరి చాలా విలువ లేనివిగా కనుపిస్తుంటాయి
 అది కారణమేమనగా అతి సమీపముగా వుండటం చేతను, అతి సన్నిహితుడుగా వుం
 డటం చేతను యో వాక్యమునకు విలువను అంత ఘనముగా అందించరు. కనుకనే లోక
 మునందలి సంబంధించిన పెద్దలు అసే వారి ద్వారా యో ధర్మజుని చెప్పించాలని సంక
 త్పించి వున్నాడు. నెమ్మదిగా అంపకయ్యపైన వుండిన భోజుని దగ్గరకు తీసుకుని
 వెళ్ళమ ధర్మజుని. 'భోజు! నీ వాక్యములకు ధర్మజుడు అతిగౌరవమును అందిస్తాడు
 వాస్తవ అతనిని పట్టభిషిక్తుడు కావటానికి వుత్సాహాత్తోహములు కల్పించమన్నాడు. ఆ
 భోజునికి ధర్మరాజుని అప్పడెప్పు కృష్ణుడు వెను తిరిగిండు. భోజుడు ధర్మజునిపై పు
 త్రానికి కంటి ధారలు కారుస్తూ 'ధర్మజో! నామాటలు విన్నాసముగా అందుకుంటావా?' అన్న
 ప్రశ్న చేతులు పట్టి మైక్రుతూ నేను తమ ఆజ్ఞను యేనాడు వుల్లిఘించ లేదనియు
 యాకముందు కూడా వుల్లిఘించ ననియు వాగ్దానము చేశాడు. 'ధర్మజో! యుద్ధము
 వదిలి పూర్వము కృష్ణుడు నీకవసరము, కృష్ణుని వాక్యములు అతి వేద వాక్యము. ఈ నాడు
 వివాదము నకు విజయవంతమైంది. కాన యే కార్యమునకు పూర్వము, వివక్ష మనకు
 ముంత ఆశ్రమమో, యింత ముఖ్యమో, యింత ప్రధానమో విజయము సాధించిన తరు
 వాత కూడను ఆవృత్తి యొక్క వాక్యములు కూడను, వృత్తి కూడను అంత ఆశ్రమము, అంత
 ముఖ్యము అన్నాడు. కార్యము జరిగిన తరువాత వారిని విమర్శించుము గాని తేక వీక్షించ
 చుముగాని వృత్తి యొక్క కర్తవ్యముగాదు. కృష్ణుని ఆజ్ఞను నీవు యిందుకు గరసా వ
 కాంచటం లేదు. కృష్ణుడు సామాన్యమైన వృత్తివలె నీవు భావిస్తున్నావు. బంధువుని వలె
 నీవు వివక్షిస్తున్నావు. నిజమే. భగవంతుడు తుత్రుడే, బంధువే గాని తన యొక్క శక్తి
 తక్కినా నీవు పూర్తిగా గుర్తించటము లేదు. నీవు బహిర్ముఖమైన దృష్టితోనే నీకాలము
 చి వృత్తము గావిస్తున్నావు. నీదృష్టిని అంతర్ముఖము గావించుకొని చక్కగా ఆలోచించ

121028803

అప్పుడు అప్పుడు ధర్మబాధు చెప్పాడు, 'పితామహా! నాపు గొప్పవ్యక్తులను కూడను నేను సు
 విద్యావంతుని- సహాయం చేయించి తిని. తండ్రిని కోర్కెయిన పిల్లలపైన వమ్ములను
 వమ్ములను తండ్రి కంటే అధికంగా ప్రేమించి పెద్ద గావించిన మిమ్ములను కూడను నెల
 వమ్ములను విద్యార్థుల మేటి యైన నాటి ఎవరు లేరని ప్రశ్నానిగాంచిన భోష్టులైన మిమ్ము
 లను నాకే అధికం గురి చేసి తిని. గురువైన డాక్టర్ బాధుని తీసత్వ వాక్యముల చేత
 అప్పుడు కష్ట కష్ట కష్టలకు సన్యాసము గావించి చేసి తిని. అనేక మంది ప్రియ బంధువుల
 మరణములను కూడను సహాయించి తిని. ఈ నాడు యముఖము పెట్టుకొని రాక్షసు
 ముఖములను పెట్టుకొని నేను నీయాసనము లలంకరించుటము? దయచేసి నా
 గొప్పము కష్ట కండ్ల: అని మొర్లించాడు. ధర్మ బాధు. భోష్టుడు చేరునవ్వు నవ్వి కళ్ళను
 బాధించి తుపస్సులోకే. ధర్మ బా! సర్వము ఎరిగిన వాడవు నీవు. ప్రతిదానికి కక్షనే కారణము
 అని ప్రశ్నించుకొను. కార్యము కొదు. అనేక మందిని చంపి తిని చంపి తిని అని నివృత్తవలకు
 బాధించు తున్నావు. చంపు వారెవరు చంపించు వారెవరు? చంపెడి శక్తి నీకు లేదు. చంపిం
 చెడి శక్తి నీకు లేదు. చంపునది, చంపించునది, బ్రతికించునది తమ తమ చేసెడి కర్మ
 చేతులకు ఒక చచ్చి కడ చెబుతాను అని భోష్టుడు ఒక కథను ప్రారంభించాడు.

వక్రైక పుత్రుడు కర్ణుని ఒక తల్లి భర్తను కోర్కెయి ఆకుమారుని చేత బట్టు
 తు బాధించు ప్రయాణాపై పక్క గ్రామమునకు వెళ్ళు తున్నది. అలసి పోవటం చేత
 అది చాలా భయక్రింద కొంత విశ్రాంతి తీసుకొనుటకు కూర్చున్నారు. ఆ తల్లి సామాన్యమైన
 తల్లికాదు కర్ణుని యొక్క మర్నమును చక్కగా గుర్తించిన మాతృదేవి కొంతసేపు కుమా
 రుని వాదనైన పండ్ల బిట్టుకొని కొంత విశ్రాంతి తీసుకుండామని తలవాల్సి కన్నమాసిం
 చి తిని తుంటుంది కొంత సేపటికి కెప్పుడుని యుచ్చాడు. తల్లికన్న విప్పి చూచెంది.
 అప్పుడు అప్పుడు ఒక పుట్టునుండి పాము వచ్చి కుమారుని కరచి పుట్టులోకి తిరి
 గి వెళ్ళి తీసుకుంది. ఆదృశ్యము చూచెంది తల్లి. రక్తము కాలింది. కొంతసేపటి అపలన కు
 మారుడు మార్చిల్లినాడు. అటూ రుటూ చూచి అపలన పుణం పొందింది. ఆకుమారుని
 ముందు పెట్టుకొని నాడుమని యడుస్తున్నది. అది మార్గము లోపలి నాడుట కొట్టి దూర
 కి ప్రయాణాపై పోతున్నాడు. తను కూడను విశ్రాంతి తీసుకొనుటకై ఆ బిట్టు క్రింద
 కు వెళ్ళాడు. అదుకొంటు చున్న తల్లిని చూచి కెరాతుని యొక్క మృదయము కూ
 డు కురిసి పోయింది. తల్లి మీరు ఎందుకు వెదుస్తు న్నారని ప్రశ్నించాడు. నాకుమారు
 కు మరణంబాడు. తల్లి దుఃఖము సహజమే కద నాయనా! ఆ పల్లవాని మరణంబా
 దుకు బాధని ప్రశ్నించాడు తిరిగి. ఆ పుట్టునుండి పాము వచ్చి కరచి పోయింది' అంది
 వాడుకాటచేత మరణించాడని చెప్పింది. తక్షణమే ఆ తల్లిని సంకోచ పెట్టి దుః
 ఖమును వాద్యమైనంత వరకు నివారించే యోగిని ఆ పుట్టును కొట్టి పామును చంప
 బాధకి ప్రయత్నించాడు యా కెరాతకాడు. అప్పుడు ఆ తల్లి బద్ధ సా ప్రకృత పెట్టి

121028804

పట్టుకొని నాయనా! పామును కొట్టవద్దు. పామును చంపినంత మాత్రమన నా
 ప్రాణములు బతికి రారు. కర్మ ప్రకారము జరిగింది. కాని యీ సర్పమును చంపినంత మాత్రమన
 నా ప్రాణములు తిరిగి రారు. నా కర్మ నాకు తప్పినది కాదు. కనుక దానిని మిరు చంపకండి అంది.
 ముందుకు పుష్కల్యే కాదు యేనాడైననూ యీ భయలకు చేరిన వానిని యీ విధమైన పరి
 పుష్కల్యే విధిస్తుందికదా. ఈ సర్పము కనుక యీ సర్పమును చంపటము నాధర్మము అన్నాడు
 నన్ను తప్పి చోటిస్తుండొంది. నాయనా! కొలని యొక్క ఆజ్ఞచేత యీ కాలసర్పము యీ విధ
 మునా విధి నాకు మారుని గాని పోయింది. ఇది కేవలము నాకు మారుని యొక్క కర్మ ఫలమే
 కాక మారుని యొక్క మరణమునకు దుఃఖం చటము నాకర్మ ఫలమే. కర్మను ఆచరించే
 ముందుకు మనకు యేమాత్రము తెలియదు. దుఃఖ సమయము నందు మాత్రమే మన
 ముచాకాస్తము. ప్రతి దుఃఖమునకు, ప్రతి మంత్రాకి కూడను దాని పైనుక ఒక కర్మ అనేది
 ఉంటుంది. కనుక నీవు యీ సర్పమును చంపటము న్యాయము కాదని చెప్పింది. యము
 ను చూచుడు అంటారు. ఈ యముడు కూడను యేదో ఒక రూపము గా వచ్చి, యీ కాలసర్ప
 మునా విధి యీ మరణమునే ప్రసాదము నందించి దమ స్థానమునకు తిరిగి వెళ్ళుతుంటు
 నుంటుంది కాబట్టి పేరు. కొలదనగా కొలమే ప్రతి దానికీ కూడను కాలము ప్రధానము
 నుంటుంది ప్రమాణము. కనుక యీ కాలసర్పమునేది యే రూపము లోనైనా వచ్చి యీ కర్మ
 ము కలిగిస్తు వుంటుంది.

కనుక ధర్మజా ప్రతిదానికీ కర్మయే కొరణము. సామాన్యమైన గృహానికి
 మొదటి విధి నీకు తెలియక పోయినదా! కుమారుడు మరణించిన నప్పటికిని కర్మయే
 దే ప్రధానమును ఆగ్రహిస్తుంది చక్కగా వివరింప చేసింది. ధర్మజా! నీవు సర్పధర్మములు
 చూచి వాడవు. పంప మహా పాపకముల లోపల జాడనం చాలా పాపకముని తెలిసి కూడా
 నీవు చాకము అడటం చేత అరణ్యవాసము చేసి అనేక కష్టములు అనుభవించవలసి వ
 చ్చింది. అపట నీ అరణ్యవాసమునకు, నికష్టమునకు, నీ కుటుంబము అధికము గురికొన
 వలసి కొరణము నికర్మలేకదా. కనుక కర్మలను జాటటము ఎవరి తరము కాదు అయితే
 దైవాపకము చేత యెట్టి కర్మలైనను మనము జాటవచ్చు. దైవాజ్ఞనే మిరిన తరువాత
 మా కర్మము ఎవరూ దప్పించ లేరు. దైవాజ్ఞనే సర్వకర్మలకు మూలాధారము. దైవము
 మున్నోకాటి అన్ని విధములైన కర్మ పరివారములను నావించగలదు. కనుక దైవాజ్ఞను నీవు
 చూచుకొనటమే ప్రధాన మైనది. దానిని వుల్లంఘించితినా యిక నీజన్మకు యే మాత్రము
 కష్టము వుండదు. కనుక కృష్ణుని ఆజ్ఞను శిరసావహించమని బోధించాడు. కాని ధర్మ
 మునా విధి యింకా యీ కర్మ ఫల విషయము లోపల యింకా అనుమానము పెరుగుతూనే
 ఉంది ప్రకృతిలోనున్న పాము పిల్లవానిని కరచటము అంది కొలని యొక్క సంతకము
 అంటున్నారు. భగవంతుడు తన కర్మను నారము గా యే రూపములోనైనా, విస్తారములో
 నైనా విషయము నరదైనా కూడను ఆ యొక్క ఫలితమును అందిస్తూ వుంటాడు.

121028805

కర్మము సారమైనవే మన బాధలు. దుష్టత్వం, దుర్మార్గుత్వం నీతిని బోయి
పాండవులను హంసించటం చేతనే కారవుల వంశము
సర్వనాశనమైంది. దైవము పాండవులవైపు వుండటం చేత వాడు
సాక్షింబారు. ఆర్జునుడు ఎన్నివిధముల నివారించు చేయటా
నూరినాడైననూ దొనిని ఖండించే కృష్ణుని యొక్క వక్రము లోను శిరసావహిత
అర్జునుడు విజయమును సాధించగల్గెడు. తన యుద్ధము జరిగెంత
కర్మము ఆర్జును శిరసా వహించారు పాండవులు యుద్ధము లో విజయము సా
ధించుటకై కృష్ణుని వక్రములకు విరుద్ధము చెబుతున్నారు అది సరియైన
అనియం. సరైన ప్రవర్తన ఇదని యు. పాండవులకు వుండవలసిన ధర్మము
అనియం అట్టి ధర్మ బానికి అధిస్తూ వస్తాడు.

కర్మముల వకమా నరుడా కర్మముల వకమా
ధర్మము వుంటే ఆకారా-పండితుడింతలో పశువైపోడా
కర్మముల వకమా నరుడా-కర్మముల వు కర్మములము || కర్మ||
అప్పు చెబుతుంటే ముంచిన సైన్ - ఎన్ని సమద్రమల్ ముంచిన సైన్
కడ వెం యోని నరంతోరా - కావలన్ను ఎక్కువ రాదుర || కర్మ||
ఘన పాథరిలు చదివిన గాని-కులదేవతలను కాలదన గాని
కొరడవులకే హానినగాని - కర్మన తప్పవు లో చేసిన గాని || కర్మ||
భుజ బలమెంట్ చూపిన గాని - మెనగాడను చు మురిసిన సైన్
ముక్కుకు త్రాపి ముందుకు లాగే - ఆమగ్న ఇడోయ కర్మరా || కర్మ||

అలాగే కర్మముల వకమా నరుడా చెప్పబడు వలెనాదు. నేను పశువును, నా
విరుద్ధమై కర్మములంటున్నాయి. నేను బాల బలవరుతు లాలను అని తోను మురిసిపోయి
కర్మముల వకమా నరుడా అనిది ముక్కు తోడు మాదిరి వచ్చి చేరిపోతుంది. కనుక మనకు ఏ
కర్మముల వకమా నరుడా అనిది సంభవించినప్పటికీ ఆ బాధలన్నియు కూడను మన
కర్మముల వకమా అనుభవించ వలసినదే. కర్మము సారమైన ఫలములే. కాని అట్టి కర్మములు
మనకు భగవదనుగ్రహమును సాధించే అమా లో కర్మములు యేమాత్రము మనలను బాధించ
వు.

కానీక సమయము లో యుగం కూడను బాధపడింది. శ్రీమన్మాయ
అనే కర్మముల వకమా నరుడా అనిది సంభవించినప్పటికీ ఆ బాధలన్నియు కూడను మన
కర్మముల వకమా అనుభవించ వలసినదే. కర్మము సారమైన ఫలములే. కాని అట్టి కర్మములు
మనకు భగవదనుగ్రహమును సాధించే అమా లో కర్మములు యేమాత్రము మనలను బాధించ
వు.

121028806

కూడను బలరామ కృష్ణులపైన వదల పెట్టరనే వార్త యశోద తినిండ్
 కసి కందులగు మిపై కంస భూపాలుండు
 మద గజంబును వదల మనసెట్టు లాస్ట్రో
 కన్న నాటి మొదలు కడగండ్ల పాల్చీసి
 కంటి యో జూచు నాకర్ణ ఫలమేమో
 నర రిక్షసులు చేరి పురవీధులను తరుము
 బాధతెన్ని పడియో బలరామ కృష్ణులు

అనాదిగాను అనాది యాకర్ణఫలమపై ననే తాను ఆధారపడుతూ వచ్చింది. పుట్టినపు
 కంసుడు ఎంపిన దూతలు హింసించిన బాధలు దానిని చూడటం కుడ
 అని కర్ణఫలమను మాత్రమే చెందిస్తూ కుర్చుండియోద. తాని
 కర్ణ విషయమై చెందించటం లేదు. ఏదో వ్యక్తులను నెపమ గాని
 నాకే బాధలు వచ్చాయి అని వ్యక్తులను మాత్రమే మనము నిందిస్తూ
 మనము ఆచరించ వలసిన కర్మలను మనము చెందించటం లేదు.
 కనుక ప్రతి ఫలమనకు మనకర్మలే కారణము. విత్తనము
 వలన జన్మించుటానికి వలకొడు. మన జన్మంతర కర్మలు లోకుండా జేసి ఫలితము ల
 కనుక మంచి కర్మలచరించే మంచిని నేవు అనుభవించడానికి
 కర్మలచరించే వాడు యాకర్ణల యొక్క ఫలితమే నామో దుఃఖము
 మన మూలకారణమని తాను గుర్తించుకో లేక పోయాడు. కనుక ప్రతి మనవునకు సుఖ
 మూలకారణముగాని, అభయముగాని, నష్టముగాని, ఆనందముగాని, విచారముగాని తమ
 ఫలితమే మూలకారణము. ఆ అన్ని కర్మలకంటే కూడను దైవము యొక్క వా
 దైవము వల్లకారణము, దిక్కరించటము అది మరింత కర్మలకు మూలకారణము. కను
 కనుక మనము కిరణ వహించటము అత్యవసరము

రాము డంతటి వాడు రమణి నీతను బాసి
 పామరుని వలె విచ్చైనన్నా
 వినాడు విడిచి ఎవరు చెప్పగలరు
 అనుభవించుట సిద్ధమన్నో
 అలనాటి పాండవులు ఆకులలములు ముసి
 అడవి పాల్చి పోయిరన్నా.

కూడను కర్మనే కారణం. కనుకనే పేదమునయు
 వ్యక్తులను కనుకనే కర్మమునందు యోగిస్తూ దానిని అన్నివిధముల మనమునాకి విచ
 అనుభవించుట సంధిస్తూ వచ్చాయి. కనుక ప్రతి వ్యక్తునందు ఆ పవిత్రమైన
 కర్మమును గుర్తించే వర్తించటము అత్యవసరము. వ్యక్తుల విషయమై మనము యేనాడు

121028807

వికర్తవ్యమను గుర్తించి నీవు విచారించుటకు ప్రయత్నించు. మేధా
 విషయములను గూర్చి విచారిస్తూ వుంటారు. సామాన్య మానవులు సంప్రది
 తుంటారు. విషయాన్ని గురించి. అట్లు దైన మానవులు వ్యక్తుల గూర్చి విచారిస్తూ వుంటారు.
 విషయమును గూర్చి మనము విచారించటం మనోది బాలతప్ప. విషయమును గూర్చి మనము
 విచారిస్తూ వుంటుంటే అది కూడను తప్ప. ప్రతి విషయమునకు ప్రతి కర్మము యేదో ఒక
 విధము వుంటుంది. ఆ కారణము కర్మల యొక్క ఫలతమై వుంటుంటుంది. కనుకనే
 ప్రతివిషయమునకు మనము విఫలతమునకైనా దివి వెనుక వుండిన కర్మనే దివికి కారణము.
 విషయము వ్యసించాలి. విశ్వసించి మనము మంచి కర్మలు ఆచరించటానికి ప్రయత్నిం
 చుంటుంటే చూడక పోయినప్పుటికిని నా కర్మ నా లాభములకి తప్పి కరమంగా
 వుంటుంది. ఎవరు చూడలేదు, ఎవరికి తెలియదు అనేకటిగా మ
 నము మనకర్మలు ఆచరిస్తూ పోవటం వలన ఎవరూ చూడక పోవచ్చు గాని యితరులెరుగ
 నున్నా కర్మలు తెలుగు. ఇతరులు చూచినా చూడక పోయినా గాని పైన దుష్ట విప్పుడూ
 మనము బాంబు పంతునీ, వెంటనీ, కంటనీ వుంటున్నవి. కనుక మన ప్రవర్తనలు సరైన
 విధము వుండాలి. 'నాంతి కేక వేడెందుడు కేక' అన్నారు. అనగా యీ ప్రపంచక సం
 ప్రయత్న విషయముతో మనము గుర్తించుకోలేక పోయినప్పుడు మనము పోదాంతము
 విచారించుకొని గుర్తించుకోవచ్చును. గుర్తించుటకు వీలు కలుగును. సర్వసామాన్యమైన ప్రాణు
 లు మనము గుర్తించటానికి ప్రయత్నించలేని వారము యింక పరిపూర్ణమై
 విచారిస్తూ యీరీతిగా గుర్తించటానికి వలవచ్చుంది.

ఈ ప్రపంచమునకు శాంతి బేకాల్ గలది ప్రయత్నిస్తున్నాము. జీవిత అంత
 తమములో మనదృష్టి ప్రవేశింప చేయలేని వాడు, సువిశాల జ్ఞాన తల్పాన్ని చూడని వాడు
 మనము చూడటానికి యీరీతిగా అర్హుడౌతాడు. వ్యక్తి యొక్క తత్వమే సమాజము
 యొక్క వ్యక్తి సమాజము యొక్క కర్మ యే దేకము యొక్క కర్మ. కనుక వ్యక్తి సమాజము
 తమములకు తమ తమ స్వరూపములు. వ్యక్తి కేక సమాజము తీరు. సమాజము
 తీరు కనుక వ్యక్తి గా నీవు ఆభివృద్ధి అయినప్పుడే వ్యక్తి గా నీవు సాధ్యకత
 వాడుకప్పుడే సమాజమును తీర్చిదిద్దిన వాడౌతావు. ఈ నాడు మనము ఆధిక తెలి
 వుంటుంటే పంచుకొనుటకై ప్రయత్నిస్తున్నాము. జడమైన అమిత తెలివి తేటల కంటె
 వ్యక్తిమైన మర తెలివి తేటలు చాలు. ఈ నాడు మన తెలివి తేటలన్నీ బడ స్వరూపము
 అవుతుంటాయి. కానీ చైతన్యము స్థలంబింబి పోయింది. పరిమితమైన తెలివి తేటలంది
 వాడు చైతన్య స్వరూపకముగా వుండాలి. అనగా క్రియాత్మకముగా వుండాలి. కనుక ప్ర
 తిపత్త తెలివైన విషయమైనా ఆచరణ రూపకముగా పది మందికి మంచిని చేయ
 వచ్చు ప్రయత్నం చేయాలి.

కనుక విద్యార్థులారా మన మంచి చెడ్డలను, మన సుఖ దుఃఖములకు

121029808

అందరినీ ఆహ్వానించుచు, అభినందనలకు, మన కర్మగౌరవములకు మన కర్మిణి
 గాఢము కనుక సత్కర్మలు ఆచరించాలి. యోగిలకు ఫలతమనకై మీరు అట్లులు చూచ
 వారు మన మొక్క ఆదర్శములు శాశ్వతమైనవిగా వుంటుండాలి. సేతు వచ్చేంత వరకు
 దేవుని చదివేంత వరకు మాత్రమే కొడు మన యొక్క దుర్గుణములు, మన విశ్వాసము
 ముందు చెప్పాడు యుద్ధము అయ్యేంతవరకేనా నీ కృష్ణుడు అవసరము. విజయము
 అయ్యేంతవరకేనా నీకు కృష్ణుని అవసరము. యుద్ధానంతర ము నీకు కృష్ణుడు అ
 వసరము. ఆ ఒక్క మాటలే ధర్మ జ్ఞాని వృద్ధయములో సూటిగా నాటుకొని పోయింది.
 దేవతల విశ్విక్షుల వృద్ధయము లోపల యీ విజ్ఞానమునే భక్తిని వాక్కు యేమాత్ర
 ము ముప్పించటము లేదు. సేతు వచ్చేంత వరకేనా సాయి బాబా అవసరము. చదివేం
 తుందేనా పాయి పొందుకు. చదువు పూర్తి అయిన తరువాత నీకు సాయిబాబా మాట అ
 వసరము. కాదు కాదు. విప్లవము మాట అవసరము. ఈ నాడు విప్లవండు పైహాలు
 విప్లవండు పుత్రీ యుడు కొవటము యేకారణము చేత ఆకారణమును మర్చిపోకుండు
 అందుకు తనము మరచితిమా అన్నివిధములైన దుర్గుణములకు గురిపోతాము. నిత్య
 ముందు మనచింత సర్వవారీకండు మాటలకారణం అను మాటలని కలువరోదా?
 మనచింతలను చెప్పి తాను మన చక్రవర్తిగా వుండిన వారినందుకు కలికాపరిగా
 అందరినీ అప్పటికి తూడ మాట తప్పలేదు. మాటను నిలబెట్టుకొనుటకై భక్తి
 విశ్వాసము మాటయే మనజ్ఞానము యొక్క మాట. మాట పోయిన నాడు మనకి
 నామకై కనుక మాటను మనము నిలబెట్టుకోవాలి. ఈ మాటలు ఎక్కడనుండి వ
 తున్నాయి. తంపునుంటి వస్తున్నాది. ఈ తలంపు ఎక్కడనుండి వస్తున్నాది. అహంము
 కిస్తున్నాది. అహం ఎక్కడ నుండి వచ్చింది. అట్లనుచి వచ్చింది. కనుక అధ్యయోగి
 అహం యోహం. కనుకనే మనయొక్క మాటలు భగవదంతముగా మనము ఇలాంటివి.
 అహంకారము మాత్రం పోయిననాడే. కనుక మనము మాటను అతి జాగ్రత్తగా వుంచుకో
 వాలి. ఎవరి మనము నొప్పించని కేతిగా మనము మాటను వుపయోగించు కోవాలి. ఎవరిని
 అపయోగించుకో, ఎవరిని విమర్శించుకోకొని మన నాలభు వుపయోగం పెట్టుకొండదు.

అసత్యదులలో దూషింపము కొనజ్ఞి వాక్కు, హింసాదులలో దూషింపము
 అసత్య కేవలము, లోకభ్రష్టాదులలో దూషింపము కొనజ్ఞి వృద్ధయము యివే మాడు త్రికణా
 విష్ణు అహం మనసు పరిశుద్ధము, దేవతము పరిశుద్ధము, వాక్యరిశుద్ధము. ఈ మాడింటిని
 నామకై వున్న మనము చదువులు చదవాలి. చదువు నిమిత్తమై చదువుతున్నా
 ముంటున్నాము బాగా పారపాలు. చదువు కోసము కొడు మనము చదవటము.
 చదువు కల్ల లభించి ధనము కోసము మనము చదువు తున్నాము. కనుక మనము
 అహంకారము జ్ఞానము సంపాదింపాలి. ఈ జ్ఞాన ధనము యెన్నటికి తరిగేది కాదు
 అది మన దరిగాన అది పెరిగేది. కనుక అందరి యందు ప్రాతి భావము కలిగి

121029809

మనము మనమును నిరంతరము మన హృదయము లోపల ఆ సత్యమును మనము
 అర్థము చేసుకొనుటకు అట్టి సత్య జ్ఞాన మనంత స్వరూప మైనట్టిదే మానవత్వము . మానవత్వము
 అర్థము అర్థముగా భావిస్తున్నాము. కనుక పెద్దల వాక్యముగాని, గురువుల వాక్యములు
 అర్థములుగాని మనము హృదయ రూపకముగా అనుభవించరాదు. సాక్షాత్తు
 అర్థము అర్థమైపోయినది, అవతరించిన జ్ఞాతి యాదవకులము. కాని అలాంటి యాదు
 అర్థములుంటేనే జ్ఞాన మహనయుని అగౌరవ పరచి ఆమకనయుని యొక్క వాక్యమును
 అర్థమైపోయిపోయిన చేయటంచేత యాదవకుల మంతా ఒక్కొక్కరూమూళ్ళ వాక్యమును
 అర్థమైపోయిపోయిన వాక్యములను మనము అర్థముగా భావింకొనుట అపహాస్యము చే
 వాడారు. మనము అర్థము కాకపోతే సాధ్యమైనంత వరకు అర్థము చేసుకోవాలి? ప్రయత్నించు
 అర్థములను వుల్లంఘించటంగాని, అపహాస్యము చేయటముగాని మానవత్వమునకు
 అర్థమైనది కాదు. మనకు అనిత విధములైన చరిత్రలంతా వుంటున్నాయి. ఆదర్శ పు
 త్రములతో ఆదర్శమును మనము నిరంతరము స్మరిస్తుంటాము. ఈ పెద్దల వాక్యము లివి
 మనకు దివ్యుడే ఒక పుస్తకము అవసరముగా వుంటుంటాయి. వాస్తవ లోపిలైన
 వాస్తవముల అర్థమనకు అర్థమే అవసరం కాదు. ఎప్పుడో మనకు లోకములు వచ్చినప్పుడు
 అర్థములుంటాయి. నీకు అర్థములకముగా జాగ్రత్తము అక్కరలేక పోవచ్చు. కానీ విశ్వా
 ను అర్థము కాదు. కనుక భగవంతుని వాక్యములు, పెద్దల యొక్క వాక్యములు ముందు
 అర్థమైపోయినప్పుడు విందులుగానీ క్రిందివి. విందులొస్తేనే ఒక అర్థమైపోయి, ఒక వర్ణం
 అర్థమైపోయిన వరకే పెట్టవచ్చుగాని యీ ముందుల్లో మాత్రము అర్థమైన పడిన దానిలో నీరు
 అర్థమైపోయి దానిని భావింకొనాలి. దాన్ని వదలటానికి వీలులేదు. కనుక భగవద్వాక్యము
 అర్థమైపోయిన ముందు అర్థమైపోయిన వుండేనే భగవంతుని నివారణము
 అర్థమైపోయింది.

ఈనాడు యీ భవమందు వేహారములు, ముగ్ధులములు, బుద్ధులములు
 అర్థమైపోయింది. అన్ని లోకములకు కుడును సరైన దివ్యము భగవన్నామ
 ము కనుక అట్టి భగవన్నామమును హృదయ పూర్వకముగా వుచ్చరించి పెద్దల వాక్య
 మును అర్థమైపోయి ఎవరిని అపహాస్యముగా చూడకుండా అందరియందు ధైర్యభవమునే
 అర్థమైపోయి అర్థముగా మనము భావించటానికి ప్రయత్నము చేసినప్పుడే మన
 అర్థమైపోయిన మార్పులుగా తయారవుతారు. కనుక చదువుని మిత్తము చదువుని భావి
 అర్థమైపోయి సంస్కారని మిత్తమై చదువుని గుర్తించండి. సంస్కారముకేనే చదువు
 అర్థమైపోయి చిత్త చదువు. చదువులలో ఒకటే సంస్కారము వుండాలి. ఏదానితర సంస్క
 రము చేతనే యీ అపహాస్యము లభించింది. ఆకిన సదవ భావమును చక్కగా దక్షిణము
 అర్థమైపోయి యోగము చేసుకోవాలి. కానీ యీనాడు ముచ్చముగా గుర్తించవలసినది
 అర్థమైపోయి చిత్తము, సుఖములకు అర్థమైపోయి కర్మలక్షణమై వుంటున్నది.

1988 ఫిబ్రవరి 21వ తేదీ ఆదివారం ప్రశాంతినిలయం హాస్టల్ లో భగవాన్ బాబావారి దివ్యోపన్యాసం. పేజీ10